

for Persontrafikken; man vil vistnok foretrække den bekvemme og lettere Rute over Hamborg til den preussiske Hovedstad.

Hvad det andet Statsformaal, de militære Interesser, angaar, kommer det jo ganske an paa, hvorledes man opfatter Forvaret af den Landsdel, der er Tale om her, nemlig Sjælland. Eftersom man har den ene eller den anden Formening i saa Henseende, vil man komme til forskjellige Resultater med Hensyn til denne Banelinies Betydning. Jeg har tidligere haft Veilighed til at udbille for de Herrer de forskjellige Anstuelser, der med Hensyn til dette Spørgsmaal om Sjællands Forvar have gjort sig gjældende, og jeg skal selvfølgelig ikke nu her i Dag paany trætte Dem med en længere Udvikling deraf. Jeg vil kun tillade mig at minde om Hovedmomenterne deri. Der er to Anstuelser, der væsentlig gjøre sig gjældende i saa Henseende, hvoraf den ene gaar ud paa, at Sjælland bør forvares hovedsagelig ved et stærkt befættet Kjøbenhavn, og at de fra denne udgaende Bælgelser kun ere at betragte som det sekundære. Den anden Anstuelse er den, at man bør søge at forvare Sjælland ved at møde Fjenden paa Landgangsstedet og saa vidt gjorligt sætte hele sin Kraft ind paa at afslaa Angrebet og saaledes være i Stand til at benytte de tre Momenter, der her kunne komme i Betragtning: Benyttelsen af det opmuntrende og vækkende offensive Moment, Benyttelsen af Fjendens Svaghed i det Dieblit, han gjør Landgang, og endelig Muligheden for, at man, hvis det lykkes at afslaa denne Landgang, da er i Stand til at kunne opnaa at holde Fjenden helt udenfor Den. Eftersom man nærer den ene eller den anden af disse Anstuelser, maa man komme til forskellige Resultater om dette Baneanlægs Betydning. For dem, der nære den første Anstuelse, er det af underordnet Betydning; for dem, der nære den anden Anstuelse, har det derimod en meget stor Betydning, idet nemlig Banen føres henimod en Kyst, som det har sine store Sanskeligheder at forvare. Jeg skal af nærliggende Grunde her ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal; jeg skal kun anføre derom, hvad jeg her har sagt. Betydningen af Banelinien, vil jeg dog gjøre de Herrer opmærksomme paa, gaar ikke blot i Retning af, at man er i Stand til at føre Tropperne noget nærmere til Kysten, thi det er og bliver noget Underordnet, men den gaar tillige i Retning af, at man ved Jernbanen gjør det muligt til denne Del af Kysten at føre i samme Tid omtrent 4 Gange saa mange Tropper, som man uden den vil kunne gjøre. Forklaringen

herpaa er ganske simpelt den, at vore Jernbaner, naar udtages enkelte mindre Strækninger, ere enkeltsporede, og som Følge deraf er det nødvendigt at lade de tomme Tog, efter at de have ført Tropperne hen paa Stedet, hvor de skulle aflæsses, gaa tilbage ad samme Vej. Den regelmæssige Drift vil da medføre, at man i en Time kun kan vente at faae transporteret een Afdeling til de truede Punkter. Naar denne her foreslaaede Banelinie anlægges, virker dette paa de andre Baner, som om de bleve dobbeltsporede, idet man nemlig saa er i Stand til at lade de aflæssede Tog gaa om ad den anden Vej, føre Karussel paa de andre Baner og saaledes gjøre det muligt at transportere fire Tog i hver Time mod som før et Tog i Timen. Og hvad det vil sige i et saadant Dieblit, i 3 à 4 Timer at have enten 3 à 4 Afdelinger eller 12 à 16 Afdelinger til Raadighed, tror jeg ikke, jeg behøver at dokumentere nærmere for de Herrer.

Ved Siden af disse Interesser vil Banelinien i dette Terræn utvivlsomt ogsaa være til Fordel for de lokale Interesser, og man bør, naar ikke særlige Omstændigheder forhindre dette, tage meget Hensyn til disse. Dog er jeg af den Formening, at man maa vogte sig for at drive dette Hensyn til Yderlighed. Det forekommer mig saaledes, at den af Regjeringen foreslaaede Banelinie maa siges at være fyldestgjørende i den Retning i enhver Henseende, og jeg anser ikke den i Forslaget i Landstinget indførte Forandring for heldig, den Forandring, som i sin Tid blev om ikke forhandlet, saa dog optaget til Overveielse af det ærede Udvalg, der var nedsat her i Thinget. Jeg anser Regjeringens Lintie for at være den, der bedst vil kunne tilfredsstille den gennemgaaende Trafik paa en forstandig Maade og tillige tjene de lokale Interesser. Skulde jeg ønske nogen Forandring i Regjeringens oprindelige Forslag, skulde det være det, som iøvrigt ikke vil forlænge Banen paa nogen Maade, at man fra Flakkebjerg førte Linien lidt sydlig, sønden om Julebjerg, omtrent over en By, som jeg tror hedder Hønsstofte, saaledes at derved foruden Julebjerg tillige Tornemark, som er det andet Centralpunkt i Gnen, kunde blive bedre betjent. Dette Hensyn formener jeg kunde tages til de lokale Interesser. Iøvrigt finder jeg Regjeringens Forslag tilfredsstillende, medens den af Landstinget foreslaaede Linie efter min Mening er uheldig for den gennemgaaende Trafik.

Jeg har allerede berørt, at i Landstinget er tilføjet en Banelinie fra Dalmoje til Skjelsfør. Mod dette Anlæg har der